1987

Podle volebního plánu organizoval Občanský výbor provádění prací při úpravě cesty od křižovatky obecní cesty s okresní silnicí směrem na farmu a v prostorách farmy. Na cestu byl pokládán asfaltový povrch. Při této příležitosti byl upraven i povrch příjezdových cest k občanským domům vzdálených od hlavních cest. Asfaltový povrch byl proveden i na tenisovém hřišti a parkovišti u kulturního domu.
Prostředky na financování prací byly získány za pomoci poslance KNV a předsedy JZD Vlára.
Práce se zúčastnili i občané, kteří okolo svých obydlí odstranili vše nepotřebné, aby napomohli rychlému průběhu. Celou akci řídil předseda OV Václav Vaněk.

Členové dohlížecího výboru Jednota brigádnickou prací přispěli k vybudování ústředního topení v budově pohostinství.

V obci nejsou žádné kulturně historické památky. Stojí za zmínku výtah z minulosti kaple v obci, jak se o ní zmiňuje P.Štěpán Hrdina, kanovník a děkan ve Štítné, u příležitosti 200 let výročí postavení kostela, ve své brožuře vydané v tomto roce.
Píše se: Na místě, kde dnes stojí kaple, stála od nepaměti dřevěná zvonice. Byl to dřevěný sloup, navrchu „rasocha“ a v ní zavěšený zvon. Těžký asi 50 kg. Nad ním šindelová stříška. V roce 1898 byla u zvonice postavena šopa pro ukrytí bryčky, kterou obec zakoupila pro dopravu duchovního správce při zaopatřování občanů. Starosta měl za opatrování bryčky jednu zlatku ročně. V roce 1902 byla v Jestřabí ustanovena „Jednota sv.Jana Nepomuckého“, do níž vstoupili jednotliví občané se závazkem, že každoročně vloží do pokladny určitý peníz. Byly prováděny různé sbírky i mezi krajany v Americe. V pokladně bylo asi 1 000 zlatých v občanské záložně ve Štítné. V roce 1914 vypukla světová válka a tehdejší ředitel záložny farář P. Alois Filip pod nátlakem bez vědomí občanů upsal na válečnou půjčku i tyto peníze. Toto pobouřilo občany, ale už se nedalo nic dělat.
Během války byly sbírány zvony na válečné účely. Zvon se ze zvonice ztratil. Občané koupili jiný z náhradní slitiny. Po válce roku 1918 byl původní zvon vykopán na zahradě Šuráňů
č. 81. Byl znovu zavěšen a náhradní zvon byl půjčen na Kochavec, jejichž zvon byl také zrekvírován. V krátké době na Kochavci koupili zvon nový a jestřabský byl půjčen do Štítné do roku 1922, kdy byl vrácen do Jestřabí a slouží zde jako umíráček.
Za protektorátu byly opět zvony sbírány.Zůstal jen umíráček. Současný zvon zakoupili manželé Saňákovi - obchod Jestřabí. Zvon váží 49 kg, průměr 436 mm, výrobní číslo 3586, vyroben „První moravskou zvonárnou“ v Brně.
Po roce 1921 ožila touha postavit kapli. Poplatek na převod ve výši 2 700,-- korun zaplatil P.Filip. Zakoupil i oltář a tak odčinil zlo z válečné půjčky. V roce 1927 byla kaple vysvěcena a každoročně je zde sloužena pouťová mše.

Nejstarší občan Josef Lukšík č. 3 se dožil 90 let dne 10.12.

Občanský výbor navštěvuje starší občany při jejich životním jubileu. Pochvalu zasluhuje místopředseda OV Stanislav Tománek za projevy soustrasti pozůstalým při posledním loučení se zesnulými spoluobčany.
Rada MNV Štítná kladně hodnotila práci OV a udělila čestné uznání Václavu Vaňkovi, předsedovi OV, za obětavou práci.
(čerpáno ze zpravodaje MNV)

Narodily se 3 děti, zemřelo 7 občanů.